

FEED ME PLEASE (LOVE, HATE & EVERYTHING IN BETWEEN)

BRONKS & Theater Antigone

Zie mij.

Zie mij graag.

Haat mij.

Volg mij.

En voed mij.

Met volle en gebroken hartjes.

Met kusjes, omgekeerde duimpjes en LOLROFL. (Laughing out loud, Rolling on the floor)

Ik vreet ze allemaal op en kak ze weer uit

in mijn spaarpot voor innerlijk geluk en verbondenheid.

En ook een beetje op mijn bankrekening.

Daarmee koop ik dan nieuwe looks,

en een perfect leven,

en shiny filters.

Zodat je mij nog liever ziet. Of haat.

Abonneer je op mijn leven

en ik deel erop los

tot ik erbij neerval

met een sad muziekje op de achtergrond

en een blurry effect op de lens.

Wat als de onlineversie van jezelf zo diepvervlochten is in een web van leugenachtige filters en opgesmukte captions, dat teruggaan naar de naakte waarheid geen optie meer is? Kan de drang naar verbondenheid en ‘succes’ in een virtuele wereld absurde en gevaarlijke proporties aannemen? Influencers, followers en haters: wie pusht er eigenlijk wie? Zijn de bedrijven die dit mee in de hand werken niet medeplichtig? En is er nog plaats voor onzekerheid, twijfel en imperfectie in een koninkrijk waar de volmaaktheid heerst en waar ‘trollen’ en ‘haters’ vrij spel hebben?

FEED ME PLEASE is een zoektocht naar eigenwaarde in de 21ste eeuw en naar de impact van continue aanwezigheid op sociale media op ons zelfbeeld. Verwacht je aan een multidisciplinaire, energieke theatervoorstelling die de keerzijde van sociale media blootlegt.

concept
Aminata Demba & Haider Al Timimi
regie
Haider Al Timimi
spel
Aminata Demba, Lien Thys, Laurence Roothoof
dramaturgie
Bart Capelle
scenografie en lichtontwerp
Stef Stessel
kostuumontwerp
Valerie Le Roy
productie
BRONKS en Theater Antigone
coproductie
Perpodium
met de steun van
de Tax Shelter van de Belgische federale overheid via Cronos Invest

Première op 13 januari in BRONKS

In Theater Antigone vrijdag 20 & zaterdag 21 januari om 20u15

voor iedereen vanaf 12 jaar

(DIS)LIKE & FAKE IT TILL YOU MAKE IT

We leven met een *overload* aan informatie en we scrollen door eindeloze feeds. Wat doet deze zoektocht met onze eigenwaarde en wat is de impact van onze continue aanwezigheid op sociale media op ons zelfbeeld? Deze vragen en meer liggen aan de basis van *FEED ME PLEASE (Love, Hate & Everything In Between)*. Na een lange repetitiedag schuiven twee van de makers, Aminata Demba en Haider Al Timimi, aan tafel voor een gesprek.

Haider: De voorstelling heeft een ondertitel gekregen: *Love, Hate & Everything In Between*. Vanwaar die keuze?

Haider Al Timimi: Omdat het geen culinaire voorstelling is. *FEED ME PLEASE* gaat over aandacht: “Hou van mij” en ook al haat je me... “Kijk naar mij”. Het gaat over graag gezien worden.

Aminata: Hoe belangrijk is het om graag gezien te worden?

Aminata Demba: Ik denk dat die behoefte ons sterk vormt. Het verlangen naar erkenning en waardering is een basisverlangen waarmee we geboren worden. We willen allemaal graag gezien worden. Niet alleen binnen ons eigen gezin, maar ook binnen de context van school en werk. Door de komst van sociale media werd aan dat verlangen een andere dimensie toegevoegd: het zoeken naar constante bevestiging.

Haider: Iedereen wil een *celebrity* zijn. Je gaat naar

foto: Ellen Verwaet

een concert en de zanger zegt tegen het publiek: “I love you all.” Eigenlijk vraagt hij: “Please, love me back.” Maar wat is de waarde van graag gezien worden door een hele groep mensen die je niet kent? Diezelfde bekende zanger post iets op sociale media en dat kan je *liken* of je kan een bericht achterlaten, dat hij vervolgens ziet en wellicht ook weer *liket*, maar hij heeft geen flauw idee van wie je bent. Er wordt een gevoel van identificatie gecreëerd door het delen van foto’s, video’s en verhalen. Zo ontstaat een *like-minded community* van mensen die elkaar en de *influencer* die ze volgen volstrekt niet kennen.

Haider: Waarom maken jullie deze voorstelling?

Aminata: De directe aanleiding was de dood van de Belgisch-Poolse vlogger Kacper ‘Kastiop’ Przybylski, die op zijn 22ste uit het leven stapte. Zijn dood triggerde bij mij de vraag: “Hoe leven jongeren vandaag binnen de complexiteit van de digitale wereld?” Een wereld die bestaat uit virale posts, desinformatie, meningen, filters en challenges. Sociale media hebben bijzonder veel invloed op de blik van jonge mensen op elkaar en op de wereld.

Haider: We maken geen theater dat oplossingen biedt; we

stellen liever vragen. Waarom draait de wereld zo snel? Waarom is informatie zo ongefilterd en vluchtig geworden? We kunnen naar mijn gevoel de complexiteit niet meer bevatten. Het gevaar niet zien. De nuance gaat verloren wegens niet verkoopbaar. De rol die theater moet spelen is voorbij die oppervlakkigheid raken en nieuwe inzichten openen. Niet alleen cerebraal, maar ook via beelden, humor en ontroering. We delen een onderzoek in theatrale vorm met ons publiek.

Aminata: Hoe ga je dan op een verantwoordelijke manier om met die veelheid aan digitale informatie?

Haider: De technologie gaat veel sneller dan ons instinctief vermogen. De nieuwe ontwikkelingen bieden kansen en mogelijkheden maar er liggen ook uitdagingen. Vloggers doen helemaal niet aan *factchecking* en delen met hun volgers nieuws dat soms waar is en soms verzonnen. En daar ligt het gevaar, want het beïnvloedt ons denken én ons handelen.

Aminata: Iedereen kan *content* plaatsen via sociale media en de verspreiding ervan gaat supersnel. Daardoor vervagen grenzen tussen nieuws, *fake news* en reclame. Er zijn geen ethische regels of toolkits ontwikkeld. Je wordt

gemanipuleerd en het wordt steeds moeilijker om een mening te vormen, die echt gegrond is.

Haider: Desinformatie is ook *big business*. Kijk bijvoorbeeld naar die rechtszaak tegen Mark Zuckerberg over Cambridge Analytica. Facebook is in die zaak te laks omgesprongen met de data van haar gebruikers en Zuckerberg was daar medeverantwoordelijk voor. En die data werden dan ook nog gebruikt om weinig betrouwbare politieke informatie te verspreiden. Ook daar werd de vraag gesteld waarom er niet aan *factchecking* werd gedaan. Het is belangrijk om te allen tijde feiten te blijven controleren. Niet alles is de absolute waarheid. We moeten het kritisch denken blijven aanwakkeren.

Worden we gelukkig van het eindeloos scrollen op sociale media?

Haider: Er is zoveel moois aan het internet. Je hebt een deuntje van drie noten in je hoofd, je zoekt dat op en je

komt terecht bij een opname uit 1964 van een concert in Libanon. Op dat vlak is sociale media een teletijdmachine. Via Facebook krijgen we beelden binnen van opstanden, met Google doorzoeken we alles wat digitaal door bloggers werd genoteerd... De wereld is radicaal veranderd.

Aminata: Het is ook een medium waarbinnen veel jongeren hun plek vinden. Waar ze hun stem ontdekken, informatie delen en zichtbaarheid kunnen geven aan waar ze mee bezig zijn. Je kan de klok niet terugdraaien. Je kan niet meer vragen aan mensen om hun sociale media een jaar lang niet meer te gebruiken. Het medium speelt in op ons verlangen om ons goed te voelen: een foto van de pasgeboren baby van een vriendin, een filmpje van iemand die je wilt doen lachen. Iedereen voelt zich graag goed. Maar of dat dan echt geluk is? We verliezen de essentie uit het oog.

Kun je al iets meer vertellen over de vorm van de voorstelling?

Haider: Het wordt een soort peepshow waarin alles uitvergroot wordt in beelden. Op de scène staan drie performers: Aminata Demba, Lien Thys en Laurence Roothoof. Ze belichamen drie figuren die snakken naar aandacht: "Kijk naar mijn leven en zie mij graag." Elk middel is goed om hun drang naar aandacht te vervullen: dans, zang, spel of tekst. Die veelheid is ook typisch aan sociale media. De ene zet in op *make-up tutorials*, de ander op yoga. Nog iemand anders zet drie microfoons op de mond om een *ASMR* video te maken. Aminata, Lien en Laurence hebben alle drie ook veel humor als performers. En humor is volgens mij de beste vorm om op een subtiele manier kritiek te geven.

Aminata: In deze vorm staat de vraag centraal: hoe ver ga je voor aandacht?

*Bart Capelle &
Tanya Hermsen
28 november 2022*

foto's: Ellen Vervaet

